

The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences

Volume 9
Issue 4 1984

Article 5

1-1-1984

วิทยาการก้าวหน้า

สุนันท์ หงษ์สามารถ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjps>

Part of the [Pharmacology Commons](#)

Recommended Citation

หงษ์สามารถ, สุนันท์ (1984) "วิทยาการก้าวหน้า," *The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences*: Vol. 9: Iss. 4, Article 5.

DOI: <https://doi.org/10.56808/3027-7922.1561>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjps/vol9/iss4/5>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ปกิณก:

BROAD SPECTRUM

วิทยาการก้าวหน้า

สุนันท์ พงษ์สามารถ Ph.D.

ทางเลือกของผู้ไม่ชอบใส่แว่นสายตา

การทำศัลยกรรมเปลี่ยนรูปร่างของคอร์เนียของตาจะทำให้แสงที่ผ่านเข้ามาสามารถโฟกัสพอดีบนเรตินาได้ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของสายตาได้แก่ สายตาสั้น สายตายาว และสายตาสีฟ้าหรือเอียง จักษุแพทย์ชื่อ Robert Rubman กล่าวว่าการทำศัลยกรรมเช่นนี้เป็นประโยชน์อย่างมากต่อหลาย ๆ คนที่ต้องใส่แว่นตาหรือคอนแทกส์เลนส์ Jackson Coleman แห่ง Department of Ophthalmology ที่ New York Hospital-Cornell Medical Center กล่าวว่าเทคนิคนี้ดูจะให้ผลดีแต่วิธีการศัลยกรรมยังเป็นของใหม่และค่อนข้างจะอันตราย วิธีการยังควรได้รับการประเมินอีกมากกว่าก่อนที่จะตัดสินใจยอมรับเร็วเกินไป ในขณะที่ Dr. Rubman และจักษุแพทย์อีกนับสิบคนที่ได้ทำการศัลยกรรมเช่นนี้ยืนยันว่าวิธีการปลอดภัย และถูกต้องตามหลักจรรยาผู้บวญ ที่ได้รับการผ่าตัดไม่เคยมีใครต้องสูญเสียดวงตาล้างการผ่าตัดเนื่องจากเกิดการติดเชื้อ ปัญหาของการเกิดสะเก็ดแผลเป็นที่คอร์เนียจะไม่เกิดขึ้นเมื่อใช้เทคนิคนี้อย่างระมัดระวัง เครื่องมือที่ใช้มีความละเอียดถี่ถ้วนดี ผลของการผ่าตัดก็ดีขึ้น และอาการแทรกซ้อนต่าง ๆ ก็ทำให้หมดไปได้

(Current Contents 27 (30) : 8, 1984)

การทำผ่าตัดเอาเด็กออกทางหน้าท้องครั้งที่สองจำเป็นหรือไม่ ?

จากการวิเคราะห์ที่ได้จากการสำรวจอย่างกว้างขวางมามากกว่า 30 ปีในหญิงมีครรภ์จำนวน 29,000 คน ได้มีรายงานจากคณะกรรมการสูติรีแพทย์ของ The American College of Obstetrics Gynecology กล่าวว่าหญิงสามารถให้กำเนิดทารกตามแบบธรรมชาติได้เองอย่างปลอดภัยหลังจากได้เคยทำผ่าตัดเอาเด็กออกทางหน้าท้องมาก่อนในการคลอดทารกคนแรกๆ มาแล้ว หลังจากได้ทำการวิจัยแล้วอย่างมากมาย นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยซินซินนาติ ได้เห็นด้วยกับข้อเสนอ^๕ เพราะจากการสำรวจพบว่า 70-80% ของแม่ที่เคยทำผ่าตัดเอาเด็กออก สามารถให้กำเนิดบุตรคนต่อไปตามธรรมชาติได้อย่างปลอดภัย เว้นเสียแต่ว่าบางรายอาจมีปัญหากำเป็นต้องทำผ่าตัดเกิดขึ้นมาอีก อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีการเสนอแนะอย่างข้แย้งเช่นนี้ก็ตาม ก็ยังมีการทำผ่าตัดซ้ำด้วยเหตุผลที่แม่เคยทำผ่าตัดในครั้งก่อนมาแล้วอยู่อีกเป็นจำนวนมาก “เมื่อเคยทำผ่าตัดเอาเด็กออกก็จะต้องทำผ่าตัดเอาเด็กออกในครั้งต่อไป” ยังคงเป็นนโยบายของอีกหลายสถาบันในขณะนี้ มีรายงานจาก The National Institutes of Health โดยให้ข้อสังเกตว่ามีหลายโรงพยาบาลที่ไม่มีนโยบายอะไรต่อหญิงที่เข้ามาคลอดโดยปล่อยให้การตัดสินใจเป็นของแพทย์แต่ละคน จากคำแถลงของโฆษกของสถาบัน Columbia-Presbyterian Medical Center ในเมืองนิวยอร์กกล่าวว่าทางศูนย์พอใจที่จะไม่ให้คำแนะนำแก่แพทย์ของศูนย์ ซึ่งแพทย์บางคนก็ไม่เห็นด้วยกับการให้คลอดเองตามธรรมชาติในคนไข้ที่เคยทำผ่าตัดเอาเด็กออกมาแล้ว

(Health 16 (5) : 72-78, 81, 1984)

การรักษาโรคด้วยเสียงดนตรี

ปัจจุบันแพทย์ทั่วโลกค่อย ๆ ค้นพบว่า การรักษาด้วยเสียงดนตรีโดยมีระบบการให้จังหวะ ท่วงทำนอง การประสานเสียง และลักษณะของเสียง มีแนวโน้มอย่างมากที่มีอิทธิพลและมีผลดีต่อทั้งจิตใจและร่างกาย เป็นสิ่งช่วยในการรักษาโรคมะเร็งได้ โดยดนตรีสามารถเป็นยา รักษาที่มีค่าสำหรับสภาวะต่าง ๆ ของร่างกายตั้งแต่การนอนไม่หลับ ปวดศีรษะและความผิดปกติของระบบประสาทจนถึงการติดยา นักวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าเสียงดนตรีสามารถทำหน้าที่เป็นยา กลุ่มประสาทอย่างแรง จากการศึกษาหนึ่งที่ Duszniakchdroju Medical Center ในโปแลนด์

จากคนไข้ 408 คน บัวยด้วยโรคปวดศีรษะและอาการปวดของโรกระบบประสาท โดยการแยกคนไข้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้ฟังดนตรีซิมโฟนีเป็นระยะๆ นานครั้งละ 20 นาที ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งไม่ให้ฟังเลย หลังจากการทดลอง 6 เดือน พบว่าคนไข้กลุ่มที่ได้ฟังดนตรีมีความต้องการยาพวกรงระบบและยาแก้ปวดน้อยกว่าคนไข้กลุ่มที่ไม่ได้ฟังเสียงดนตรีอย่างเห็นได้ชัด ท่านใดสนใจน่าจะทดลองใช้ยาวนานดูบ้าง แต่คงจะต้องระวังไม่ให้เสียงดนตรีของท่านไปรบกวนคนข้างเคียงมากนักซึ่งอาจจะทำให้ท่านได้รับอาการข้างเคียงที่ไม่ดีของยาเนื่องจากบุคคลแวดล้อมท่านก็ได้

(Current Contents 27 (28), 10, 1984)

สารเคมีไซแทน Ethene-dibromide (EDB)

ผลการวิจัยในขั้นต้นของสาร methyl bromide ซึ่งในปัจจุบันนำมาใช้เป็นสารสำหรับฆ่าแมลงของเครื่องมือเครื่องใช้ในโรงสีและใช้ฆ่าแมลงของผลไม้พวกส้มแทนสาร EDB ซึ่งเชื่อว่าเป็นสาเหตุของมะเร็งนั้นแสดงให้เห็นว่า methyl bromide ก็เช่นเดียวกันเป็นสารที่มีอำนาจมากที่ก่อให้เกิดมะเร็ง (carcinogen) ผู้รับผิดชอบของคณะกรรมการป้องกันสิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า การค้นพบนี้ได้เน้นให้เห็นถึงความห่วงเกรงของคณะกรรมการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่ได้พยายามเตือนอยู่เสมอว่าการห้ามสาร EDB อาจเป็นเพียงการแก้ปัญหาเล็ก ๆ ที่จะนำไปสู่การเกิดปัญหาใหญ่ขึ้นมาใหม่ก็ได้

(Current Contents 27 (29) : 14, 1984)

สารตะกั่วกับความพิการแต่กำเนิด

นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 มาแล้วที่พิจารณาว่าตะกั่วเป็นสารที่มีผลต่อความผิดปกติของทารก หญิงมีครรภ์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ต้องใช้น้ำดื่มที่มีสารตะกั่วปะปนในปริมาณสูงจะทำให้มีอัตราการให้กำเนิดทารกที่มีสติปัญญาอ่อนสูงขึ้น มีความเข้มข้นของตะกั่วของรกสูงในเด็กที่แท้งหรือทารกที่พิการ ยังพบว่าตะกั่วมีผลกระทบต่อเซลล์ที่จะไปเป็นอวัยวะเพศชาย มีรายงานว่าทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของจำนวนโครโมโซมในคนงานที่ทำงานกับตะกั่วและความผิดปกติของ

จำนวนและรูปร่างของสเปิร์มพบได้ทั้งในสัตว์ทดลองและผู้ที่ทำงานกับตะกั่ว ได้มีการแสดงให้เห็นถึงผลร้ายแรงของการได้รับสารตะกั่วขนาดต่ำ ๆ ต่อการทำงานของระบบจิตประสาทของเด็กในวัยเรียนเพราะเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจะไวต่อการเกิดพิษสารตะกั่ว นอกจากนี้การศึกษาผลของตะกั่วต่อตัวอ่อนของคนยังน่าสนใจมาก จากการทดลองพบมีความสัมพันธ์ระหว่างระดับตะกั่วของเลือดในสายสะดือเด็กกับอันตรายของความพิการแต่กำเนิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่พบความผิดปกติทางสรีระเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง มีปรากฏการณ์ของความผิดปกติหลาย ๆ อย่างเพิ่มขึ้นในทารกที่ได้รับสารตะกั่วระดับสูง ผู้เกี่ยวข้องควรได้ตระหนักถึงการปะปนสารตะกั่วต่อสภาวะแวดล้อมให้มากขึ้น ที่เห็นได้ชัดเจนได้แก่การเติมสารกันออกพอกตะกั่ว (tetraethyl lead) ในน้ำมันเบนซินซูเปอร์ที่เราใช้กันอย่างมากมายเพิ่มขึ้นทุกวัน หรือการทิ้งน้ำเสียของโรงงานที่มีสารเหล่านี้ปะปน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ควรจะควรได้รับการพิจารณาควบคุมอย่างเคร่งครัด

(J. Am. Med. Asso. 251 (22) : 2956, 1984)